

Izhaja vsaki Torek Sredo Četrtek in Soboto.



Issued every Tuesday Wednesday Thursday and Saturday.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO SLOVENSKE PODP. DR. SV. MOHORJA V CHICAGO.

ŠTEV. (No.) 2.

CHICAGO, ILL., ČETRTEK, 3. JANUARJA — THURSDAY, JANUARY, 3, 1924.

LETO (Vol.) X.

**Protestantsko-socialistična komedija.**

**SOCIALISTI SO SE SVETOPISEMSKIH NARAVOSLOVNIH "ZMOT" ZATO TAKO ZVESELILI, KER JIM TO DAJE UPANJE, DA BODO SE NADALJE SMELI Z OPICO V "ZLAHTI" OSTATI.**  
(Nadaljevanje.)

Ne bom dokazoval, da je to zasebno in osebno navdihovanje le Lutrova bilka, za katero se je prijel, potem, ko ga je mati Cerkev kot negodnika vrgla iz svojega naročja. Saj se današnjim protestantom, vsaj tistim ki imajo še malo pameti, to vendarle prenemno zdi. Dosti "zarukani" bi bili, ko bi se jim ne. Samo v Ameriki imamo nad dve sto različnih protestantskih ločin (sekt), katerih nobena z drugo ne soglašajo popolnoma v nauku, sicer bi ne bila samosvoja ločina. Ko bi bilo zasebno in osebno navdihovanje od sv. Duha, resnično, bi morali dosledno reči, da je vsa ta njih verska kolobocija in meneštra njegovo delo. Sv. Duh bi v tem slučaju vsacega cigana in čifuta "bital" v "farbanju" in lažljivosti. Zato se moderni protestanti vedno bolj dele v dve vrsti: Take, ki pravijo, da sv. pismo ni knjiga božje besede, ampak zgolj človeško delo, skupek stare orientalske modrosti; in take, ki se iz tega pragozdu razlag in zmot vračajo k črkam sv. pisma in samo to verjamejo, kar črka pove. Ti se imenujejo fundamentalisti (fundamentum pomeni: temelj), oni pa modernisti. V omenjeni debati je Rev. Charles Francis Potter zastopal modernistično stališče, Rev. John Roach Stranton pa fundamentalistično. Predavanje fundamentalista so poslušavci otvorili s pesmijo starih motivov, da tako simbolizira konservativne nazore, ki jih je zastopal. Predavatelj si je najprej postavil vsem protestantskim sektam bazo, opirališče. Ta baza je: Bog je in; Bog se je razodel. Nato je zavzel svoje posebno fundamentalistično stališče, dokazujoč, da je sv. pismo tista knjiga, ki vsebuje božje razodetje in je kot taka nezmotljiva. Svoje prepričanje je podprl z dejstvom, da je sv. pismo najbolj razširjena in najbolj popularna izmed vseh knjig, čeravno ji njen pohod po svetu ni bil z rožami posut, ampak je zaznamovan z mučeniško krvjo takih, ki so rajši umirali s sv. pismom v roki, kakor bi brez njega živeli.

Predavanje modernista je otvorilo popevanje modernnih skladb, da je simbolično uvedejo. Pač "teater!" Tudi modernist si je najprej zagisural opirališče, s katerega se je potem dvignil proti fundamentalistu. Njegovo opirališče je bilo fundamentalistovo stališče. Fundamentalist je trdil, da je sv. pismo božja beseda in kot tako nezmotljivo. Modernist je to takole povzel: Celo sv. pismo z vsemi svojimi podrobnostmi je božja beseda, torej tudi celo z vsemi svojimi podrobnostmi nezmotljivo. Tega pa jaz ne morem verjeti, in sicer zato ne, ker posamezna njegova mesta nasprotujejo ugotovitvam modernih ved, zlasti prirodoslovni, zgodovinski in se zdi da tudi moralni. Nato podpre to svojo trditve s tozadevnimi citati iz sv. pisma. Da se nam stvar preveč ne zavleče,

teh ne bomo posamič navajali. Omenjamo le, da so naši socialisti posebno veseli, ker trdi, da je sv. pismo v očitnem nasprotju z moderno naravoslovno vedo. Črno na belem namreč stoji pisano, da zajec prežvekuje in da imajo muhe in ose, ter podobni mrčes po štiri noge, kar si danes noben naravoslovec ne upa trditi. Vsak ve, da zajec ne spada mej prežvekovavce in da ima omenjeni mrčes po šest, ne po štiri noge. Socialisti so teh svetopisemskih naravoslovnih "zmot" posebno radi tega veseli, ker jim to daje upanje, da bodo še nadalje smeli z opico v "zlahiti" ostati.

Ko sta oba, fundamentalist in modernist vsak svoje povedala sta se še v mejebojni debati spoprijela, katere konec je bil, da je razsodišče priznalo zmago modernistu, a z izrecno rezervno, da jo prisojajo modernistu in njegovim dokazom, ne pa modernizmu in njegovim nazorom o sv. pismu, kar je nekaj čisto drugega. Kolikokrat ima zmota in laž, ter njen zagovornik navidezno več in, močnejših dokazov zase, kakor resnica, a kljub temu ostane zmota in laž. Našim socialistom je seveda to vseeno. Oni so hoteli imeti za božič vsaj nekaj slame v jasliah, če že Odršenika ne, zato so se kakor se stradan magarc vrgli na to slamo in zagnali velik halo: Sv. pismo ni božja beseda, ampak bajke. Jim pač to bolje kaže. Vsak, ki ima kosmato vest, si želi, da bi sv. pismo ne bilo božja beseda. In naši socialisti so v tem oziru, kar tiče vest, pravi severni medvedi. Zato bi jim bilo še ljubše, če bi bila protestantska komedija izjavila, da tudi Boga ni, ki tedaj ni mogel govoriti. Potem bi bili oni božične verske spomine še lažje potlačili in naredili križ čez neplačane evropske račune in milijondolarški fond.

Toda preidimo k stvari. Ta debata je v bengalično lučjo osvetlila ves protestantski dogmatični polom, kar sami čutijo. Zato tako razbušenje v njih vrstah, kakor je videti iz njih časniških poročil. Jasnejše ni mogla pokazati, kam pride cerkev, ki da sv. pismo vsakemu šušmarju v roke, da je po svoje razlaga, kakor ga "sv. Duh" navdihuje. Zdaj vidijo, da je protestantizem s sv. pismom tako naradil, kakor včasih naše kmetijske matere z Zgodbami sv. pisma. Če katera teh ne more svojega crkljavega otroka drugače utolažiti, mu rada da v roke zgodbe sv. pisma. Če katera teh ne more svojega crkljanega otroka drugače utolažiti, mu rada da v roke zgodbe sv. pisma, ki jih njeni starejši otroci rabijo za šolo. Malčku se hitro ko zagleda kake "pikčrje," solze ustavi. Zvedavo lista sem in tja. Ko je vse pregledal začne pa list za listom trgati iz knjige in metati po tleh. Mali kužek, ki se je že naveličal otrokovega kremzanja in bi se rad malo poigrjal z njim, si misli: Aha nevihta je minila. Ko pade prvi list na tla,

**AMERISKE VESTI.**

Washington. — Poroča se, da je Italija potom svojega zastopništva v Washingtonu vložila protest proti predlogi delavskega tajnika Davisa, ki proroča še bolj strogo omejitve onih narodov, katerih dežele mejijo na sredozemsko morje. S tem bi bila seveda, Italija hudo prizadeta, ker že itak nima kam izseljevati svojih ljudi.

Washington. — Velika senzacija vlada v diplomatskih krogih tujezemskih držav, ker je soproga belgijskega poslanika odklonila obedovati z nemškimi poslanikom kot povabljenim tovarišem na obed, ki se je priredil v počast tujezemskih diplomatov v Beli hiši.

Denver, Colo. — V tem okrožju je pritisnila nenadoma silna zima. Toplomer je kazal včeraj 13 stopinj mraza pod ničlo. Iz severnih krajev ob meji države Wyoming pa poročajo, da je bilo že do 30 stopinj zime.

Rock Springs, Wyo. — V gorovju po okolici tega mesta je nastopila izredno huda zima. Po več krajih kaže toplomer po 40 do 45 stopinj pod ničlo.

Worcester, Mass. — Ralph Orcutt 14 let star je bil te dni operiran radi opeklina, pri katerih je zgubil velik del svoje lastne kože. Štirinajst dečkov je darovalo del svoje kože za opečnega dečka, s katero so zaflikali njegovo telo. Tako ima deček zopet celo kožo.

Des Moines, Ia. — Dne 15. t. m. se bo vršila tukaj letna konvencija Farmarske Federacije v državi Iowa. Pričakuje se velike udeležbe, ker zastopniki imajo pripravljenih več razločij, ki se jih bo poslalo v kongres za pomoč farmarjem.

Minneapolis, Minn. — Tukajšnji župan G. E. Leach je ba je sprejel kandidaturo za guvernerja države Minnesote. Minnesotski veterani združeni v svoji legiji so mu že napovedali bojkot in pravijo, da bodo vodili kampanjo proti njemu.

Cherry Valley, Ill. — Takoj, kakor hitro je zapadel sneg po tukajšnji okolici, so se pojavili volkovi. Lovci se pripravljajo, da bodo priredili te dni skupni lov in pogon za volkovi.

Albany, N. Y. — Newyorški guverner je včeraj osebno čital svoje lastno poročilo v državni zbornici. Med drugim je priporočil, da naj se pošlje na vse newyorške kongresnike v kongres naročilo, da naj delujejo za polajšanje prohibicije. Zlasti je priporočal lahka piva.

Peoria, Ill. — V tem mestu je bil aretiran Joseph Boyer bivši poročnik v ameriški armadi radi bigamije. Tam doli v Centralni Ameriki je nekemu dekletu zmešal pamet, in jo poročil. Ko je bil premeščen v Zd. dr. jo je pustil in se potem doma z drugo poročil. Te dni ga je našla prva soproga in dala zapreti. Spuščen je na svobodo pod \$2,000 varščine.

hitro priskoči, ga pograbi in še temeljiteje na drobno razcefra. Novo veselje za otroka. List za listom leti na pred kužka, da jih komaj sproti v kraj odnaša in na drobno melje. Ko mati pride od svojega opravka, je delo domala končano.

(Dalje sledi.)

**BALKANU GROZI VOJNA.**

Srbske čete se zbirajo ob bolgarski meji, da vdero v bolgarsko ozemlje. — Grčija tudi vznemirjena.

Atene. — Goyor, ki ga je imel pred zbornico bolgarski sedanji ministrski predsednik Cankov te dni je silno razburil Belgrad in Atene. Cankov je namreč s svojim govorom povdarjal, da mora Bolgarija zahtevati večjo armado in izhod v egejsko morje. To je pa silno vznemirilo jugoslovansko vlado, ki je takoj poslala oster ultimatum v Sofijo bolgarski vladi. Bolgarski poslanik je baje hotel v audijenco jugoslovanskega ministra Ninčiča, kateri pa ni dovolil poslaniku vstopa.

Vojaški poveljniki so dobili povelja pripraviti armade za vojno akcijo. Takoj, ko je povelje došlo v urade poveljnikov se je začelo živahno pripravlanje orožja itd. Na meje so že dospeli večji vojaški oddelki, ki čakajo povelja, da uderejo v bolgarsko ozemlje.

Poročilo pravi, da bo Jugoslavija skoro gotovo zasedla Pernik in okolico, kjer se nahaja bogato premogovniško polje. Ob enem je Jugoslavija absolutno proti bolgarskemu izhodu v egejsko morje, ker sama poželjivo gleda na Solun, odkar je Italija ji ukradla Reko.

V Parizu pa pravijo, da hoče Jugoslavija samo blufati s svojim nastopom, da bo takaj pridobila podporo male antante, katera bo imela v kratkem svojo konferenco. Na ta način hoče, da bo mala antanta odobrila njene zahteve. Kajti Jugoslavija se počuti na Balkanu kot Francija na zapadu.

Iz Aten poročajo, da je vlada vsled Cankovega govora tudi ozlovoljena in da bo v slučaju konflikta podpirala Jugoslavijo.

**FARMARJI USTAVILI DO-STAVLJANJE MLEKA.**

Chicago. — Ker proizvajalci mleka in mestni mlekarji niso mogli priti do sporazuma, so farmarji prenehali z dostavljanjem mleka mlekarjem. Včeraj je bilo mesto Chicago kratko s zalozbo mleka okoli 300 tisoč kvartov. Do razdora je prišlo, ker farmarji dolže mestne mlekarje, da spravijo ves dobiček, njim pa plačujejo mleko po nizkih cenah. Mlekarji pa seveda dolže zopet farmarje, da zahtevajo za mleko preveč in prepri se vleče tako naprej. Če bo trajal razdor kaj časa bo nastalo v mestu pomanjkanje mleka.

**POTRES NA ITALIJAN-SKEM.**

Ancona. — Včeraj jutro ob 10. uri je bilo čuti nekako 10 minut močan pošresni sunek. Potres je ljudi jako razburil, da so prihitali na ulice. Materialne škode ni za zaznamovati.

**KITAJSKA SE POMIRILA.**

Canton. — Zavezniške bojne ladje so zapustile kitajska pristanišča po več dnevem čakanju, da nastopijo v obrambo tujezemskih interesov. Ker so se duhovi pomirili in nevarnost izginila so ladje včeraj zopet odplule.

**Iz Jugoslavije.**

**PO DEŽELI SE ŠIRIJO PONAREJENI BANKOVCI. — JUGOSLOVANSKI NEMCI POMAGAJO SVOJIM V NEMČIJI.**

Ponarejeni 1000 dinarski bankovci.

Finančno ministrstvo opozarja na ponarejene 1000 dinarske bankovce, ki kgožijo v prometu. Falzifikati se dajo spoznati po neslednjih znakih: Izvršeni fotolitografičnim putem, in sicer dobro. Pomamkljive so rujave črte ki so nejasne. Na drugi strani so niče v zgornji polovici nekoliko bolj sloke nego v spodnji. Imitacija vodnega tiska v oljnem tisku je nejasna in neplašna. Ako se falzifikat primerja s pravi bankovcem, se potvorba hitro pozna.

Jugoslovski Nemci za stradajoče otroke v Nemčiji.

Z dovoljenjem ministrskega predsednika Pašiča so jugoslovanski Nemci uvedli veliko akcijo za stradajoče otroke v Nemčiji. Vojvodina je zbrala doslej 30.000 Din, neka nemška občina v Bački je dala 2 vagona pšenice in vagon krompirja; razen tega bodo zasebniki te občine sprejeli v prehrano 300 nemških otrok.

Sin ubil očeta.

Vpokojeni železničar in posestnik na Viču Ivan Jerina je dobil pismo, v katerem se ga je pozvalo, naj se zglati na policiji. Šel je od doma, a se ni več vrnil. Drugi dan ga je šla hčerka iskat in ga našla par korakov do hiše mrtvega. Policija je začela vso zadevo preiskovati in prišla na sumnjo, da je sin ubil svojega lastnega očeta. Krivda momentano še ni dokazana, vendar je upati, da se vsa zadeva v par dneh razčisti.

Smrtna kosa.

Gosp. Franjo Umnik, daleč okrog znani in priljubljeni ekspozit pri Sv. Joštu nad Kranjem, je moral pretekle poletje vsled

bolezni v grlu zapustiti svojo župnijo ter je šel iskat zdravlja v Dalmacijo. Vračajočemu se proti domu se je bolezen poslabšala in se je zato začasno nastanil v Rajhenburgu ob Savi, kjer je 9. m. m. nenadoma preminul. Pogreb se je vršil v torek, dne 11. decembra ob pol 4 popoldne o Rajhenburgu. — Pokojni je deloval dolgo vrsto let v dušnem pastirstvu: na Koroskem. Bil je daljšo dobo župnik na Kostanjah, po prevratu je pa moral kakor mnogi drugi zapustiti svojo župnijo in je bil namješčen v Slov. Plajberku, ki ga je pa moral zapustiti. Dobil je v ljubljanski škofiji mesto ekspozita pri Sv. Joštu. Pokojni je imel izreden dar za govornišvo, ki ga je kot cerkveni govornik tudi pridno uporabljal, dokler se ga ni lotila bolezen. — Svetila mu večna luč!

Velika tatvina v Zagrebu.

V trgovino Izičtorja Franka v Zagrebu so vlomili te daj doslej neznan zlikovci ter odnesli 50 tucetov pletenega bombažastega perila, tri bale barhenta in dva zavoja robcev, v skupni vrednosti nad 520.000 kron.

Cestni roparji.

so napadli v gozdu pri Stehahnji vasi posestnika Jože Vitanta, ki je peljal voz škafov. Bili so trije, zagrozili so mu s samokresom in mu vzeli legitimacijo in 4200 kron denarja ter pobegnili v gozd.

Kraljeva rodbina odpotovala v Sarajevo.

Včeraj zjutraj je kraljica Marija s prestolonaslednikom Petrom odpotovala v spremstvu generala Hadžiča, dvornega maršala Damjanoviča in dvorznih dam Djundjerske in Hadžičeve iz Beograda v Sarajevo.

**Denarne pošiljatve**

V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO ITD.

Naša banka ima svoje lastne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljatve so dostavljene točno in brez vsakega odbitka. Prejemnik dobi denar na svoj dom ali na svojo domačo pošto. Naše cene so vedno med najnižjimi.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile včeraj sledeče:

SKUPNO S POŠTINO:

500 — Din. ....	\$ 6.35	100 — Lir. ....	\$ 5.10
1000 — Din. ....	\$ 12.35	200 — Lir. ....	\$ 9.85
2500 — Din. ....	\$ 30.75	500 — Lir. ....	\$ 23.75
5000 — Din. ....	\$ 61.00	1000 — Lir. ....	\$ 46.25
10,000 — Din. ....	\$ 121.00		

Pri pošiljstvih nad Din. 10.000 in nad 2000 lir se po možnosti dovoljuje še poseben popust.

Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljatve nakažejo po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar.

Pri brzojavnih pošiljstvih pridejo k navedenim cenam še stroški za brzojav.

Dolarje pošiljamo mi tudi v Jugoslavijo in sicer po pošti kakor tudi brzojavno.

Za potovanje v stari kraj, kakor tudi od tam sem, Vam vse potrebno oskrbi najbolje naša banka.

Vse pošiljatve naslovite na: SLOVENSKO BANKO Zakrajšek & Česar

70 — 9th Avenue, New York, City.

# EDINOST

(UNITY)

Izhaja vsaki torek, sredo, četrtek in sobota. — Issued every Tuesday, Wednesday, Thursday and Saturday.

Published by: —

**Edinost Publishing Company**

1849 — West 22nd Street, Chicago, Ill.  
Telephone: Canal 0098.

Cene oglasom na zahtevo. Advertising rates on application.

<b>NAROČNINA:</b>	Za Zedinjene države za celo leto	\$4.00
	Za Zedinjene države za pol leta	\$2.00
	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	\$4.75
	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	\$2.50
<b>SUBSCRIPTION:</b>	For United States per year	\$4.00
	For United States per half year	\$2.00
	For Chicago, Canada and Europe per year	\$4.75
	For Chicago, Canada and Europe per half year	\$2.50

Dopisi važnega pomena, ki se jih hoče imeti priobčene v gotovi številki, morajo biti doposlani na uredništvo pravočasno in morelo biti prejeti vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

Kadar se preselite sporočite nam takoj vaš **NOVI** naslov in poleg tega tudi vaš **STARI** naslov. S tem prihranite nam mnogo dela.

Entered as second class matter October 11th 1919, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

## Začnimo takoj, če hočemo doseči kak uspeh.

To leto bomo vodili na nov način kampanje za pridobivanje novih naročnikov na katoliški list Edinost. List Edinost smo pričeli izdajati po štirikrat na teden za poskušnjo, kakor smo omenili v zadnji številki. Če tekom treh mesecev ne dobimo dovolj novih naročnikov bomo primorani iti nazaj na zopetno trikratno izdajanje na teden. Si pa kdo izmed nas katoličanov to želi? Gotovo je da ne! Saj vendar hočemo prej ko mogoče do dnevnika! Pa naj bi šli nazaj? To se ne sme zgoditi nikdar! Zato pa začnimo takoj, če hočemo kak uspeh doseči!

Naš list, kakor sklepamo iz pisem, ki jih imamo na stotine od naših naročnikov je jako zanimiv list, če ne najbolj med slovenskimi listi v Ameriki. To ni naša sodba, pač pa sodba naših naročnikov, ki se tako izražajo javno v svojih dopisih in v privatnih pismih nam. Mi storimo za list kolikor moremo, in storili bomo še več, kolikor več bo naročnikov.

Glede cene naročnini za naš list pa smelo trdimo, da je najcenejši slovenski list. Edinost stane \$4.00 na leto in dobite ga zato po štirikrat na teden. Na leto pride nad 200 števil, torej komaj 2c. za vsako številko.

Vse to in še drugo pomaga, da je za naš list prav lahko agitirati med rojaki. Zato pa pravimo, začnimo z vso silo v tem letu takoj od konca leta, da bomo imeli zato čimvečji uspeh ob koncu tega leta 1924!

V tem letu ne bomo vodili hkratu po vseh naselbinah kampanje za nove naročnike. Pač pa bomo šli od naselbine do naselbine in v vsaki posebej krepko razvili agitacijo za katoliški list Edinost. Naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich bo take agitacije razvijal po vseh naselbinah. Rojake, somišljenike in vse naše cenjene naročnike pa prosimo, da mu pomagajo pri tem delu. On se bom z Vami posvetoval in potem boste šli skupno na delo od hiše do hiše. Naj to leto pokaže, kaj zmore Slovenska Amerika za katoliško časopisje!

## Prva ofenziva v Clevelandu.

Prva naselbina, v kateri bomo to leto otvorili močno kampanjo za pridobivanje novih naročnikov bo naša ameriška Bela Ljubljana—Cleveland. Slovenska metropola tam ob eriški obali je še vedno častno izvršila še vsako svojo ulogo, bodisi že za ta ali oni namen. Zato smo trdno prepričani, da bo tudi v tej kampanji velika masa tamkajšnjih dobrih katoličanov naredilo vse, da se tekom te dobe, ko se bo v njih naselbini vodila kampanja za pridobivanje novih naročnikov, pridobi na list Edinost kar največ mogoče novih naročnikov.

Vsak izmed naših naročnikov je proščen, da stori nekoliko in vsi skupaj bodo veliko dosegli.

Po več letnem vednem povdarjanju za potrebo katoliškega časopisja smo trdno prepričani, da ga ni več katoliškega Slovencev v Ameriki, ki bi ne videl in ne znal, kako silno potreben je našemu narodu v današnjih dneh dober vzgojevalni časopis. Kdo naj pripelje nazaj h pravemu prepričanju tiste zgubljene slovenske sinove in hčerke, ki jih je od vere odtrgal nesrečni socializem? Kdo naj pokaže tem, v temi tavajočim ljudem prave poti? Kdo pravimo? Res je, cerkve jih vabijo dan za dnem s svojimi zvonovi. Toda tega glasu ne slišijo. Pride pa med nje tiskana beseda, prebere jo tudi najbolj zagrizeni brezverec, morda iz firbea—radovednosti, a prime se ga, zbudi se v njem spomini, morda jih parkrat potlači—glas srca in vesti je silen prodre in zmaga. Povrne se nazaj h svoji veri. Sreča ga najde potom tiskane

besede, ki jo čita v dobrem vzgojevalnem časopisu.

Zato ni zastoj rekeli neki višji cerkveni dostojanstvenik, da je dober katoliški časopis najboljši pridigar.

Zato pa rojaki poslužujmo se tega pridigarja. Opirajmo mu pot v vsaki slovenski dom v Ameriki.

V Clevelandu se bo pojavil te dni naš potovalni zastopnik. Morda bo že agitiral, ko boš ti dragi čitatelj ta članek bral. Dvigni se tudi ti in pomagaj mu! Pelji ga h svojim prijateljem in znancem in nagovorjaj jih, da se naroče na katoliški list Edinost.

Slovenski Cleveland pokaži se! Kampanja bo trajala nekaj tednov. Odtam se bo podal naš zastopnik v druge naselbine in tako bomo šli v tem letu od naselbine do naselbine z močno agitacijo za katoliško časopisje, ki je Slovincem v Ameriki tako potrebno, kakor žejnemu človeku požirek hladne vode. O kampanji in vspehu bomo sproti poročali, kajti trdno smo prepričani, da bo v Clevelandu sleherni katoliški Slovenec te dni šel "over the top" za katoliški tisek!



## IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill.

Prosim nekoliko prostora urednik v vašem cenjenem listu. Od nas je bolj malo dopisov zato sem se jaz namenil par besedi napisati. Ravno veselih novic ni.

Zadnji petek je avtomobil povozil in usmrtil 4-letnega sinčka Joe Jakliča živečega na No. Broadwayu.

V bolnišnici se nahaja Mr. John Živec in John Rus, kjer se bosta morala podvreči težkim operacijam. Bog jima daj skrajšno okrevanje.

Drugih novic za sedaj ravno ni.

Delavske razmere so kot po navadi. Dela se še precej dobro le plača je bolj pičila.

Ker list Prosveta res ni več za brati za katoličana, ker ruje proti veri in duhovnikom zato se tudi jaz izražam proti nji. Saj jaz nisem njen naročnik, vendar včasih jo prineso v fabriki in vidim, kake grde stvari piše proti veri in duhovnikom. Če imajo Slovenci še kaj ponosa v sebi naj bi tako stvar ustavili.

Poslani svinčnik za novega naročnika sem prejel. Hvala lepa. Prejel sem tudi, poslano knjigo.

Želim vsem srečno in zdravo novo leto zlasti pa Rev. Fathru Omanu, ki tako neustrašeno piše. Tako je treba pa ne molčati! Zakaj kdor molči ta pritrjuje. Zato vsa čast Fathru Omanu! Pozdrav.

Naročnik.

Cleveland, O.

Dragi čitatelji naj nikar ne zamerijo, ker se nam je v Clevelandu začelo sušiti črnilo, v našem peresnem držalu. Saj še celo veliko jezero nekoliko upade, kadar potegne nad njim suhi veter. Že je poteklo nekaj tednov, da se nismo pokazali dosti na dan. Zato si pa danes zberimo skupaj vso svojo korajžo, da se zopet pokažemo javnemu svetu. Zadnji dnevi starega leta so potekli in ravno je nastopilo Novo leto 1924. Ko pogledamo za seboj nazaj v preteklo leto, vidimo, da smo imeli, vsakdo po svoje več ali manj novihkušenj, iz katerih se lahko tudi veliko koristnega poučimo. Z velikim veseljem bo pogledal vsakdo v zgodovino svojih dogodkov od celega leta, ako je pri trudu svojega dela imel vsaj nekoliko uspeha.

Marsikdo se bo prav zadovoljno popraskal za ušesi, no, no, hvala Bogu, preteklo leto sem bil pa še dosti srečen. Toda, kjer so dobrote, so tudi težave. Ni vse zlato kar se svetli. Marsikdo si srečo predstavlja, prav po napačnem načinu. Ako ti vidiš, poleg sebe, prav vesele ljudi, boš rekel, ti so pa srečni. In vendar morda niso srečni, ako ne vejo, kako dolgo bo njihovo veselje trajalo. — Ti se oziraš morda na bogate, in rečeš, ti ljudje so pa res srečni, ker so tako bogati. Toda, tudi tu te

sreča lahko vara. Ako si v nastopnem letu želiš iskati srečo, išči jo doma. Doma pri sebi, Ti jo imaš.

Pravo srečo najdeš le pri sebi, ker ona ni nič drugega, kakor: Zadovoljnost in mir srca. Da skromnost in zadovoljnost in to je gotova sreča.

Ako imaš se tako majhen kameček kateri je Tvoj, boš z veseljem sedel poleg njega ali se z njim igral, in boš lahko ravno tako, ali pa še boljše srečen, kakor so ljudje, kateri v visokih palačah žive. Torej, ob nastopu novega leta, si vzemimo nekako tako zasnovano smer, in bodimo prepričani, da bomo lahko srečni, če tudi nas zadenejo neprijetne težave. Kadar pa potrebuješ tolažbo jo išči samo pri svojem pravemu prijatelju, katerega dovolj poznaš, in mu lahko zaupaš, toliko, kakor sam sebi. Zanesljivo se torej ozrimo v bodočnost, pogledjmo kako nam je iskati sreče, in se potrudimo, da še kaj storimo k edinstvi vere, v luči življenja.

Veselo in srečno Novo leto vsem čitateljem lista Edinosti želi

Frank Rožnik.

Sv. Jurij v So. Chicago.

V petek 29. decembra nekako okoli 4. ure bi bila kmalu družina Sebohar, stanujoča na 9553 Ewing Ave. zelo nesrečna. Težak avto je zavozil na stran čez hodnik t. j. sidewalk in tik ob vogalu hiše pridrl čez stopnice (steps). Prednja polovica težkega avto je visela čez stopnice in zadnji del je visoko molen kvišku. Nabrala se je bila kmalu velika množica gledalcev na lice mesta. Vsak avto se je ustavljal in ljudje so hoteli gledat pokvarjeni avto in so se srca smejali menci — ta pa zna izborno voziti. To je še dobro, da ni bilo življenjske nesreče.

Mr. Sebohar je sedaj lahko vesel, da je pred kratkim časom svojo hišo nazaj pomaknil, ker drugače bi bil pri tej nesreči ob vogal hiše in bi se stanovanja po zimi preveč zračila. Sreča je bila tudi ta, da se po zimi otroci niso igrali pred hišo, ker drugače bi gotovo kakšen otrok zadobil telesne poškodbe. Človek pa res ni že nikjer več varen pred dirjajočimi avtomobili.

Poročevalec.

New Duluth, Minn.

Cenjeno uredništvo: — Oprostite, ker Vas nadlegujem z malim dopisom. Pred vsem voščim Vam in vsem naročnikom edino katoliškega lista "Edinosti" veselo novo leto in želim, da Vaš list kmalu postane dnevnik, katerega namen bo tudi v bodočnosti braniti vero slovenskega naroda napram vsem propalicam, katerim na je sv. vera največji trn v peti. O, ko bi ti revžji resnično tako korajžni ostali v boleznih kot so v zdravju, toliko sovražni sv. veri v urah brezposelnosti in žalosti kot so kadar je njih trebul

prenapolnen z porkčapsom in munsajnom, tedaj bi človek res moral občudovati njih korajžo. A ni tako, vedejo se drugače kakor pridigujejo. V urah brezposelnosti, žalosti in boleznih, so kot bojzljivi zajci, skrijejo se zopet v naročje matere cerkve ter se tajno odpovedo neumostim, v katere so bili zatelebani.

Božične praznike smo obhajali prav lepo. Cerkev je bila do zadnjega kraja napolnjena in opazil sem tu in tam take ljudi, da sem se jih kar ustrašil. Celo leto ni videti teh obrazov pri službi božji, a na sveti večer, ko jih vest opominja na vero in dolžnosti napram Bogu, pa jih gajdeš pri slubi božji. Ne pridejo k sv. maši toliko iz prepričanja ali da bi zadostili za svoje pregrehe, ampak po mojem mnenju veliko jih pride bolj iz firbea in z istim namenom, s katerim obiskujejo gledališča. Opazil sem posebno dve ženski v zadnji klopi, kjer sta sedeli kot, da bi bile one same in popolne lastnice ne le samo klopi (katere so hotele prav svobodomiselsko "cheap" prigoljufati za tisti dan) ampak tudi cerkve, v katero jih pripelje firbic, kadar je kak pogreb ali ohect. Ker jim je cerkveni mož povedal, da je klop, v kateri sedijo plačana in da njen lastnik pride, navdala jih je zopet njihova svobodomiselsva sv. jeza, ter šele, ko so bile opominjane že tretjič, se prav po svobodomiselski olike se odstranile iz cerkve in se po pobalinskemu načinu vračale domov, jedna k svojemu nekdanjemu kotlu in tam v ožjem osrednjem svojih svobodomiselnih prijateljev in mrzlega kotla preživela sv. noč.

Kar se tiče napredka v cerkvenem življenju, moram s ponosom izreči pohvalo našemu župniku, kateri se toliko trudi za našo župnijo. V tem letu nismo le pokrili samo cerkvene stroške, naredili okoli \$1600.00 popravil, ampak tudi plačali ves cerkven dolg, katerega je preostajalo od lanskega leta nekaj čez \$5,000.00. Vse kaže, da cerkve napreduje in ako stojimo mi vsi za načela, katere nas župnik toliko krat oznanuje v cerkvi ne bo vzelo dolg let, da se nam bo uresničila želja imeti katoliško šolo, katere smo potrebni v toliki meri.

Veselo Novo leto, dosti več naročnikov, in Bog bodi Vam v pomoč v Vašem boju z odpadniki.

F. G. Faran.

IŠČEJO SE:

**Lekos Toma;** zadnji naslov: Pittsburgh, Pa.

**Munk Adolf;** zadnji naslov: New York, N. Y.

**Baždarič Joso Paško;** iz Novigrada v Dalmaciji.

**Mitrovič Milan;** iz Vrnjačke Banje v Srbiji.

**Ivnik Franc** iz Stop pri Brezicah v Sloveniji.

**Perles Josip;** iz Celja v Sloveniji; zadnji naslov: 427 E. 61 Str., New York, N. Y.

**Vugdragovič Glišo;** zadnji naslov: Pittsburgh, Pa.

**Horvat Josip;** iz Beletince pri Čakovcu v Medjumurju.

**Peternel Ivan** iz Žirov blizu Ljubljane; zadnji naslov: Meadow Lands, Pa.

**Zelen Jakob in Marija;** iz Srocinca pri Varaždinu.

Kdor bi kaj vedel o teh ljudeh, je naprošen, da sporoči to Izseljeniškiemu poslancu: Commissioner of Emigration, 443 W. 22nd St., New York, N. Y.

POROČILA IZ MEHIKE.

Vera Cruz. — Zadnja poročila zopet poročajo, da so se Obregonove čete pri San Marcosu jele unikatati, ker jim preti varnost zajetja od sovražnikov. Drugo poročilo iz Mexico City pa govori, da se Obregon pripravila na otvoritev velike ofenzive, ki je bo vprizoril proti Vera Cruzu iz namena, da popolnoma stre uporniško moč na vzhodu.

Iz juga pa prihajajo vesti, da bo general De Lara začel s pogonom proti mestu Tampico še pred novim letom. Po zadnjih poročilih ni mogoče napraviti natančnejše slike mehiškega položaja, ker vsa poročila si nasprotujejo.



V novem letu smo. Novi račun se delajo — novi načrti, itd. Bo novo leto 1924. kaj boljše je bilo lansko in prejšna leta? Statistkarji, ki zbirajo svoje podatke iz že oddanih naročil za to leto, prerokujejo, da bo leto 1924. eno izmed najbolj prosperitetnih let, ki smo jih še kdaj imeli. To so v resnici lepe nade in dal Bog, da bi se tudi uresničile v največji meri.

Suha postava se bo uveljavila v prihodnje še bolj strogo. Odkod ta strah, bo rekel marsikateri. Odtod, ker je zakladničar Mellon predložil vladi proračun za celih 11 milijonov dolarjev več, kot lansko leto. Lansko leto je znašal proračun za vzdrževanje prohibicije le 9. milijonov dolarjev. Letos pa znaša 20 milijonov dolarjev. To se pravi, da se bo pritisnilo v tem letu dvakrat tako na kršilce prohibicije, kakor pa v lanskem letu.

Amerikanskega farmarja se je začelo zadnje čase malo bolj vpoštevati, kot se ga je pred leti. Te dni je zborovalo 30 guvernjerjev različnih držav, ki so se posvetovali, kako naj bi se preuredile razmere naših farmarjev. Tega niso višji gospodje še nikdar storili. Kar se je doslej najbolj vpoštevvalo so bile naše banke in profitonošne industrijske naprave. Farne pa so se jele medtem prazniti in farmarski delavci so se selili v mesta. Zakaj? Zato, ker je država dajala prednost in boljše ugodnost mestnemu življenju in industriji. Agrarstvo pa je bilo prepuščeno samemu sebi. Vendar vsakdo ve, da mesta, industrije in zraven narod bi ne mogel eksterirati niti teden dni, ko bi zginjili vsi naši farmarji. Farmarje se je pustilo, da so se potopili v dolgove in marsikateri že ne more več iz njih. Šele to, ko so se farne začele prazniti, in ko nastajajo v agrarstvu velike nenadomestne vrzeli je odprlo oči višjim gospodom na merodajnih mestih, da so se začeli zanimati za agrarstvo. Zadnje čase celo meščansko časopisje poje glorioo farmariju. Zakaj se lahko razume. Ljudje na gotovih mestih so uvideli, da farmar je glavni steber države, ki drži s svojo močno ramo pokoncu ves prospeh drvave. Pa še več, o farmariju se že govori v kongresu in senatu, kar se je tako malokdaj zgodilo doslej. In še več, neki časopis je te dni celo zapisal: "Tisti, ki ponižujejo farmarski stan, so sovražniki naše domovine in zaslužijo, da se jih kaznuje!" Tako torej prihaja dan, ko se bo dalo sedež tudi našemu farmarju v prvi vrsti, kjer so doslej sedeli samo višji in so gledali na farmarja ošabno kakor na zavrnjenega človeka.

Zvonkotova razskatšana lajna vedno enako kruli. Bolj ko jo navija, slabši glas ima. Iste plošče je natakil pred dobrim letom na helcehubovo lajno Glas Smrdobe. Vspah pa je seveda ta klavitez imel isti kot ga ima sedaj, ko natika iste plošče na lawndalsko lajno Prosveto. Ko bi magari vsaj strune imele "uštimane", pa še tega ne! Potem pa še misli to domišljavo človeče, kako ljudje silno radi poslušajo glas njegove lajne.

Očka Zavertnik so te dni silno kihali, tako mi je pravil neki moj prijatelj, ki jih je opazoval. Tudi pošta prihaja nekam bolj težka kot navadno. Pri vsakem pismu, ki ga očka odpro in prebero se parkrat trdo pridušijo. Pismo roma v koš in očka se vsaki pot temeljito vseknejo.

Prosveta, ki je tako, "točna" še ni odgovorila, ko smo jo prišli, da se je v svoji 204. številki temeljito zlagala. Če je njevr prave, da ostane lažnivka prve vrste, je nam še toliko bolj!

Katoliški delavci širite katoliško časopisje, ki se za vas bori!

J. M. Trunk:

# PODOBE IZ NARAVE.

## I. LUČ.

Brez svetle mi luči živeti ni moč.  
Dragotin Kette.

Lepa je zemlja, kraj našega bivališča. A kaj bi bila brez luči, brez svetlobe? Mrtva? temna gruda brez vsakega kinča in življenja.

Luč, Luč! Kako razveseljuje vsakega, kako nas oživlja luč! Čudovita luč, prvorojenka stvarjenja, kje je tvoj vir, kaj tvoje bistvo? Kaj je pravzaprav luč?

O bistvu luči je veljalo tja do 19. stoletja mnenje, katero je utemeljeval že grški modrijan Empedoklej l. 480. pred Kristusom in med drugimi zagovarjal tudi slavni naravoslovec Izak Newton. Mislili so namreč, da je luč neka prozorna, jako tanka snov, ki izhaja iz sonca in iz drugih svetil, kakor na pr. vonjavca, iz rože. Pa ni tako. Danes uči veda, da postane luč iz tresajev neke izmed vseh najbolj prozorne snovi, ki ji pravijo eter. Učinek teh tresajev na naše oko imenujemo luč.

Ti tresaji se gibljejo čudovito hitro. Lučni žarek premeri v trenutku daljavo tri sto tisoč kilometrov ali dvainštirideset tisoč milj. Kako prozoren mora biti eter, kaže nam priprava polizkus. Če prebomo s sivanko kos papirja, vidimo skozi to majhno luknico vso pokrajino z vsemi podrobnostmi.

V sedanjem času vemo o bistvu luči pač mnogo več, kakor so vedeli v prejšnjih časih, a tudi sedaj je naše znanje še zelo omejeno. Vemo namreč samo le kako luč nastane in kako se širi; s tem pa nam nikakor ni odkrito notranje bistvo, notranja narava luči. Vse, kar vemo, o luči, je prav neznatno v primeri s tem, kar nam je o ti čudoviti moči še neznanega. Vendar pa so nam znana dejstva tako krasna in pomenljiva, da se čudimo, če jih natančneje ogledamo.

## VIR LUČI.

Kje luči dvori so sijajni?  
Simon Gregorčič.

Glavni vir luči za nas je sonce. In kakšne dobrote deli nam sonce ravno po luči! Solnčna luč sveti, greje, raztaplja in veže, kliče iz zemlje nežno kal rastline, daje ji rast in napolnjuje cvetlice s krasom in vonjavjo. Učeni jezuit, o. Secchi, piše: "Žarki, ki izhajajo iz središča našega osolnca, tvorijo po svojem vplivu na snovi pravcati viri različnih moči, ki so človeku na razpolago. Ako režejo naše ladje, gnane od moči vetrov, morsko gladino, ima ona moč svoj izvor v solnčnih žarkih, ki vzdržujejo naše ozračje v vednem gibanju; če goni vodni tok naše mlino, in omogoči s svojo vlago rastline življenje, imamo za to zahvaliti solnčne žarke, ki izpreminjajo s svojo močjo morsko vodo v hlap, ki se v višavah zopet zgosti ter nas napaja kot oživljajoč dež. Ako nam nudijo naši stroji znatno moč, je tudi to le učinek solnčnih žarkov, ki izločujejo v rastlinah ogljik ter ga nakopiči-

**STANOVANJE IN HRANA**  
se dobi za \$8.00 na teden. Brez hrane \$3.00 Na razpolago ima mo 60 sob z električno razsvetljavo. Zraven je poulična kara ki so je dobi vsak čas. Vprašaj te pri:  
**PETER GADEIKO,**  
1606 So. Halsted street.

**DRUŽINSKA PRATIKA.**  
za prestopno leto 1924.  
cena 15c.,  
se dobi v zalogi knjigarne,  
"EDINOST",  
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

jo v rastlinah v ogromnih množinah. Tudi najzdatnejše sredstvo za razkrojitev raznih snovi v njih prvine, katerega se je veda posluževala dolgo časa, je izviralo iz solnčnih žarkov, zbranih v lečah in lečnatih zrcalih. Pomen solnčnih žarkov naraste neizmerno, ako jih primerjamo z drugimi močmi, in načelo, od katerega so odvisni, postaja dan na dan znatnejše pri razmotrivanju mehanizma vsega stvarstva, in vedno bolj se kaže, kar je nekoliko omenjal že znani naravoslovec Jan Kepler, da vodijo vse naravne moči do enega in istega vira, ki je tudi vir luči, do solnca.

Velikansko množina moči, ki je nakopičena v soncu, prešinja v neprestanem toku solnčnih žarkov stvarstvo, in delo, ki se porablja pri razvijanju rastlinskega in živalskega življenja, ima svoj vir z malo izjemo izključno le v soncu. Iznova moramo občudovati neskončno modrost Stvarnikovo, ki ognjeno morje sonca ni postavil samo za središče vsega osolnca in s tem uredil gibanje nebnih teles, temveč je sonce naredil tudi za vir, iz katerega se poživlja in obnavlja vse življenje na premičnicah, posebno na naši zemlji.

Posredno po soncu imamo pa še druge vire luči, kakor jih rabimo v vsakdanjem življenju.

Pred vsem pomenljiv vir luči je elektrika. V posebno za to svrhu pripravljenih svetilkah se sveti in žari električni tok med oglenimi vrščiki in najde pri razsvetljavi mnogovrstno uporabo. Leta 1805 je odkril profesor Roentgen posebno vrsto električnih žarkov, ki so nevidni; lahko se imenujejo temna luč. Ti žarki grejo skozi neprozorne tvarine, kakor solnčni žarki skozi steklene šipe. V neprozornih tvarinah skriti predmeti, n. pr. denar v blagajni, zrebliji, svinčne krogle, tudi kosti človeškega telesa se na posebno pripravljene steklene šipe prikazujejo v glavnih, dobro vidljivih potezah. To je čudovita luč, s katero se morejo fotografirati nevidne reči. Ti žarki, ki jim pravijo eksžarki (X žarki), to je skrivni, skriti žarki, kažejo luč, ki je skrita v temi. Jako pomenljivi so za zdravilstvo ker se z njih pomočjo lahko preišče truplo; veliko ulogo igrajo tudi v pravoznanstvu. Pa tudi za naše duševno življenje so globokega pomena. Saj nam vidno kažejo ono duševno luč, katera prešinja, dasi našim očem nevidna, vse vidno, preišče srca in obisti, tako da se njej ni mogoče ne more prav ničesar prikriti. In ta skrivna luč šviga iz očesa božjega. (Dalje v četrtek.)

## ODDA SE V NAJEM

stanovanje s šestimi sobami. V hiši so vse udobnosti. Kopalna bana, plin in elektrika.

**JOHN POLAJNAR**  
2335 — So. Hoyne Avenue.

## NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Centenim naročnikom in vsem prijateljem in dobrotnikom lista Edinosti v Clevelandu in vseh državi Ohio naznanjamo da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Edinost in Ave Maria. Kakor tudi za knjige, tiskovine in oglaste ter vse, ki je v zvezi z našim podjetjem.

Centene rojake in rojakinje prosimo, da mu gredo pri tem težavnem delovanju za katoliški tisk na roke in mu pomagajo istega širiti, da se ga zanese v sleherni slovensko hišo v vsaki naselbini. Potreba za katoliški tisk je velika, kar menda ni treba še posebej povdarjati. Zato vsi na delo in pomagajte zastopniku, da list pridobi kar največ novih naročnikov.

## Edgar Allan Poe. ŽIV POKOPAN. (Dalje.)

Leta 1810. se je izvršil prezgoden pokop nekje na Francoskem na izreden način, ki je upravičil trditev: resnica je čisto bolj nenavadna od izmišljotine. Junakinja povesti je bila Victorina Laforucade, mlada in zelo lepa deklica, plemenita in premožne rodbine. Med njenimi številnimi oboževalci je bil tudi g. Julien Brossuet, reven učitelj ali literat iz Pariza. Njegova nadarjenost in prikupljivo vedenje sta vzbudili pozornost gosposodične, ki ga je, kakor se zdi, odkritosrčno ljubila. Rodbinski ponos pa jo je slednjič napotil, da je zavrnila njegovo roko in poročila nekoga g. Renella, bankirja in spretnega diplomata. Po poroki pa jo je soproj zanemarjal, da celo grdo je ravnal z njo. Čez nekaj bolestitih let je umrla — vsaj tako je njeno stanje sličilo smrti, da je vsakogar, ki jo je videl, premotilo. Pokopali so jo, a ne v grobnico, temveč v navaden grob v njeni rojstni vasi. Poln obupa in goreč spomina na njeno globoko nagnjenje, je odpoval zavrnjeni snubač iz glavnega mesta v oddaljeno provinco, v tisto vas, z romantičnim namenom, da izkoplje truplo in se polasti njenih čudovito lepih kodrov. Našel je grob. Opolnoči izkoplje rakev, jo odpre in se ravno napravlja, da odstriže laske, ko naenkrat preneha, kajti — ljubljene oči se odpro. Življenska sila še ni docela popustila in božanje zvestega ljubimca jo je vzbudilo iz letargije, ki so jo pomotoma smatrali za smrt. Ves nor veselja jo je nesel v svoje stanovanje v vasi. Spoznal se je nekoliko v zdravilstvu, dal ji je raznih oživljajočih sredstev in slednjič si je opomogla.

Lipske "Chronolosche Zeitung" — pomemben in ugleden časopis, ki naj bi v našem jeziku izhajal tudi v Ameriki — poroča v eni za njih številki podoben strašen dogodek. Artilerijski častnik, krasne krasne postave in silnega zdravlja, je padel raz konja in se izredno težko ranil na glavi; takoj se je onesvestil. Črepinja mu je počila, vendar pa ni bilo direktne nevarnosti. Trepanirali so črepinjo uspešno; puščali so mu žilo in uporabili še dosti drugih olajševalnih sredstev. Vzlic temu se je omotica večala in vedno bolj in bolj je ledenel — slednjič so ga smatrali mrtvim.

Bilo je soparno in skoroda ne primerno hitro so ga pokopali. To se je zgodilo v četrtek. Naslednje nedeljo je bilo pokopališče kot običajno dobro obiskano. Krog pol dneva je množico razburil neki kmet s trditvijo, da se je zemlja pod njim gibala, kar je sedel na grobu pokopane častnika. Zdelo se mu je, kot da hoče kdo izpod zemlje na dan. Nekaj časa mu seveda niso verjeli. Končno pa sta njegov viden strah in pa trma, s katero je vztrajal pri trditvi, napravila vtis na ljudi. Urno so prijeli za lopate in v nekaj minutah so odkopali le površno zasuti grob, tako da je bila častnikova glava videti. Zgledalo je, da je mrtev. Sedel pa je pokonci v rakvi; pokrov je bil deloma privzdignil pri besnih rešilnih poizkusih.

Trenutek dolgo so vsi obstali kot okameneli od groze. Kmalu pa jih je zdrnila zavest, da je treba hitro kaj ukreniti. Spoznali so, da je bil g. Stapleton onesvesten, a živ. S pomočjo etra so ga vzbudili. Kmalu si je opomogel in bil oddan sorodnikom v oskrbo. Naj zamolčim začudenje, brezimno strmenje vseh!

(Dalje sledi.)

Takoj so ga prenesli v bližnjo bolnico, kjer so konstatirali, da je še živ, vendar v globoki omotici. Čez nekar ur se je zbudil, spoznal prijatelje ob ležišču in v pretrganih stavkih pripovedoval o svojih rešilnih poizkusih v grobu.

Iz njegovega pripovedovanja se je dalo sklepati, da je bdel v grobu delj kot eno uro, preden ga je zavest zapustila. Grob je bil le površno zasut z rahlo prstjo, ki je propuščala nekaj zraka. Slišal je korake nad sabo, ki so ga zbudili. Komaj pa je odprl oči, je zaznal z brezmejnimi strahom svoj grozotni položaj.

Poroča se nadalje, da je bolnik kmalu zadobil nekaj moči nazaj in da je skoroda popolnoma okreval, ko je postal žrtev zdravniškega eksperimenta. Uporabili so pri njem galvansko baterijo in naenkrat je umrl od nekakšnega mrzličnega napada, ki je čisto posledica takšnega lečenja.

Pri omenjeni galvanski bateriji se domislim dobro znanega in nenavadnega slučaja. Nekega londonskega advokata so z uporabo galvanske baterije vzbudili k življenju, dasi je že dva dni ležal v grobu. To se je zgodilo leta 1831. in je povsod zbudilo veliko zanimanje, kjerkoli je bil govor o tem.

G. Edward Stapleton je namreč očitno umrl na legarju; vendar pa so bile okoliščine tako neobičajne, da so postali zdravniki radovedni. Po smrti so prosili njegove sorodnike, naj jim dovolijo truplo secirati. Prošnja pa je bila zavrnjena. Kakor se to večkrat zgodi po neugodnih prošnjah, so zdravniki sklenili, truplo izkopati in skrivoma secirati. Sporazumeli so se s tolpo mrljskih roparjev, katerih je bilo polno v Londonu, in tretjo noč po pokopu so navidezno mrljica izgrebli iz osem čevljev globokega groba in prenesli v operacijsko dvorano neke zasebne bolnice.

Precejšnja zarezava v trebuh je pokazala, da je meso še zveže in se razkrajanje še ni pričelo. Pri tem so se domislili zdravniki, da uporabijo galvansko baterijo. Poskus je sledil poskusu z običajnim uspehom. Le dvakrat so konvulzivni krči na stopili nenavado močni.

Mračilo se je. Dan se je nagibal in bilo je priporočljivo začeti s seciranjem. Neki dijak pa je hotel preizkusiti svojo lastno teorijo in je trdovratno zahteval nadaljevanje poizkusov na neki prsni mišici. Hitro so napravili zarezo in zvezali žico z mišico. Tedaj se je pacient hitro dvignil z mize, a ne konvulzivno, in stopil sredi sobe, se za sekundo ozrl negotovo okoli sebe in spregovoril. Govoril pa je besede, obličje zloge. Nato se je takoj zgrudil na tla.

Trenutek dolgo so vsi obstali kot okameneli od groze. Kmalu pa jih je zdrnila zavest, da je treba hitro kaj ukreniti. Spoznali so, da je bil g. Stapleton onesvesten, a živ. S pomočjo etra so ga vzbudili. Kmalu si je opomogel in bil oddan sorodnikom v oskrbo. Naj zamolčim začudenje, brezimno strmenje vseh!

**J. KOSMACH**  
1804 W. 22nd St. Chicago, Ill.  
Roiakom se priporočam pri nakupu raznih  
**BARV, VARNIŠEV, ŽELEZ IA, KLJUČAVNIC IN STEKLA.**  
Naboliše delo, najnižje cene  
Prevzamem barvanje hiš zunaj in znotraj, pokladam stenske papir.

**FRANK SUHADOLNIK**  
6107 — St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.  
Je zastopnik listov Edinost in Ave Maria. — V zalogi ima vsakovrstne knjige, ki jih je dobiti v naši knjigarni.  
Ako se nimate letošnjega Koledarja Ave Maria pojedite h njemu, ki jih ima v zalogi.

## S. P. D. Sv. Mohorja

USTANOVLJENA V CHICAGO, ILL., 31. DEC. 1921.  
Sedež Chicago, Illinois.

Predsednik, Frank Banich, 1902 W. 22nd Str.  
Podpredsednik, Joe Žabkar, 1824 W. 23 Str.  
Tajnik, Anton Stonich, 1834 West 22nd Place.  
Zapisnikar, Joseph Kobal, 1901 W. 22 Str.  
Blagajnik, Joseph Beribak, 1653 West 22nd Street.  
Društveni zdravnik Dr. J. E. Ursich, 1901 West 22nd St.  
Duhovni vodja Rev. P. Kazimir Zakrajšek, O. F. M.

**NADZORNI ODBOR:**  
Andrew Glavach, Steve Foy in John Densha.

**POROTNI ODBOR:**  
John Terselich, Louis Duller in John Kosmach st.  
Organizator, John Petrovič.

**URADNO GLASILO: "EDINOST."**

Družba zboruje vsako prvo nedeljo ob pol 2. uri popoldne v cerkveni dvorani sv. Stefana na 22nd Place in Lincoln ulici.

Družba sprejema v svojo sredo moške in ženske od 12. do 55. leta starosti. Pristop v družbo je samo en dolar. Družba plačuje \$7.00 na teden bolniške podpore, za kar se plačuje po 50c. na mesec mesečnine. To je izvanredna ugodnost za vsakega Slovenca v Chicago. Rojaki pristopajte v to domačo družbo!

Za vsa pojasnila glede družbe in njenega poslovanja se obrnite na družabnega tajnika ali pa predsednika.

## FINANČNO POROČILO ZA MESEC DECEMBER

V Bolniški sklad se je sprejelo.....\$136.00  
V smrtninski sklad ..... 3.00

Skupaj dohodki .....\$139.00

### Stroški:

Bolniška podpora .....\$ 40.00  
Razno drugo ..... 4.75

Skupaj .....\$ 44.75

Skupno društveno premoženje .....\$2,763.28

Nadalje tudi naznanim članstvu, da bo prihodnja redna mesečna seja v nedeljo, dne 6. decembra. Toraj prosim vse člane in članice, da poravnajo svoje mesečne prispevke na isti seji. In agitirajte za nove člane, kar je mogoče, da čimprej prekoravimo število 500 članov.

K sklepu voščim vsem članom in članicam srečno in zadovoljno novo leto in obilo Božjega blagoslova

ANTON STONICH, tajnik.

— Toledo, O. — V Holmes okraju je te dni zgorel 75 let star gorski pastir Jacob Yonder, ki je pasel živino in po zimi isto krmil v hlevih. Njegova kabina je do tal pogorela in vred z njo tudi on, v kateri je stanoval.

— Milwaukee, Wis. — Prohibicijske oblasti so otvorile te dni velib pogon za kršilci prohibicije. Poročilo pravi, da so zaprli že do 200 salonov in več sto galonov žganja in likerja zaplenili.

## NEKAJ ZA NAŠE ODRE.

Prejeli smo iz starega kraja knjigo Kupleti in pesmi. Omenjeno knjigo je uredil nadučitelj Fran Silvester. Izdala in založila Narodna tiskarna v Gorici. Knjiga je jako zanimive vsebine, razdeljena je v štiri dele, prvi del obsega Komično-satične speve. Krojač in čevljar, komičen dvospel. Liberal. Župan. Mizar. Narobe svet. Piskrovez. Dimnikar. Smolar. Knajpov kuplet. Kavariča. Vipavska noletnica. Drugi del, dve smešni igri, Botra nerga, burka v enem dejanju. Natakara veseloigra v

enem dejanju. Tretji del. Domoljubne pesmi in druge, priporočljive za razne deklamacije. Četrty del. Napevi h kupletom. To so uglasbeni vsi zgoraj omenjeni komično-satični spevi, od naših najboljših skladateljev, Ant. Foerster, Ferjančič, Pogacnik, Premrl in A. Dekleva.

Priporočamo knjigo vsem dramatičnim slovenskim odrom. Prepričani smo, da bo omenjena knjiga režiserjem dostikrat pomagala iz zadrege pri sestavi programov. Cena 75c. Dobi se v

knjigarni Edinost  
1849 — West 22nd Street.  
CHICAGO, ILL.

## VARCEN NAROD

VLAGA PREVIDNO  
IN INVESTIRA RAZUMNO V

## Kaspar State Bank

NAJVEČJI JUGOSLOVANSKI  
BANKI V ZEDINJENIH  
DRŽAVAH

1900 — BLUE ISLAND AVENUE,  
vogal 19. ulice.  
CHICAGO, ILLINOIS.

KAPITAL IN PREBITEK  
\$1,250,000.00



Pod državnim in  
vladnim nadzorstvom in  
Chicago Clearing  
House Ass'n.

PRODAJAMO ŠIFKARTE za vse parobrodne družbe za v Jugoslavijo in nazaj. Izdelujemo prošnje (affidavite) za priseljenje, ter pošiljamo denar v staro domovino najceneje in najhitreje.

# MATAJEV MATIJA

VESELA NOVELA.

Spisal

RADO MURNIK.

"Dobro jutro, Dimka!" ji je odzdravil prijazno in jo počal med zakrivljenima kratkima rogovoma. "Ali si že tudi pokoncu? Pridna, Dimka! Pa pojdi malo z mano vunkaj, da ti ne bo dolgčas na samem!"

Odvozlal ji je debeli konopec in jo gnal pred kočo na grič. Vrv si je omotal okoli levece, legel v travo in zrl doli v vasico.

Mirno in tiho je samoval Telebanovo, kakor bi bilo vse pomrlo tam doli. Le včas se je oglašil petelin, so zakokodakale kokoši. Lesene bajte, krite z orjavelo slamo, postavljene križkraj ob potoku, so radovedno gledale iz zelenja v mladi dan, kakor bi pričakovale, da dožive po tolikih letih vendar že enkrat kaj novega.

Vaščani so bili odšli na delo. Po polju, po oranica, med kozolci se je tupatam zasvetila bela srajca. Daleč z doma Telebanovci niso hodili, radi. Nerodna, tégotna pot je vodila iz tega zapuščenega zahribja. Po leta in leta ni bilo semkaj nobenega tučca, nobenega hribolazca, nobenega kolesarja, niti kakega krošnjarja. Vsako leto nekajkrat so gnali Telebanovci svojo živino na sejem v oddaljeno Zaplano; tja so hodili tudi v cerkev in si nakupovali vsega potrebnega, česar jima nista mogli dati njiva in hosta. O življenju in novodobnem napredku moderne sveta niso imeli nepokvarjeni hribovci niti najmanjšega pojma. Životarili in kmetovali so v svojem gorskem zakotju prav tako kakor njih dedi in pradedi. Čudovito trmoglavost se podpirali v prastari zabitosti in pazili strogo, da se ne bi kdo izmed njih vendarle kod nalezal sumnih novotarij, ki so včasih kaj slišali o njih in ki so se jim zdele samo lažnive pravljice in bajke iz devete dežele. Kakor časnike tako so zaničevali tudi poučne knjige Družbe sv. Mohorja. Pratika jim je bila edini vir vse modrosti in učenosti.

Matajev Matija je ležal na tleh, se upiral ob komolca in mežikal v solncu. Dimka se je mirno pasla, včasih topogledala svojega gospodarja, močno zasopla in zopet mulila rosno travo. V hosti so prepevali kosi in se oglašale kukavice. Mataj se je leno iztegoval po zemlji in ni mislil ničesar.

Nekaj časa se je Dimka dostojno vedla na paši. Hkrati pa je privzdignila glavo, sukala oči, zasopihala in poskočila v stran. Konopec se je odvil z Matijeve roke in krava je s povzdignjenim repom zbežljala po trati proti vasi.

"Počakaj, Dimka, stoj, Dimka!" je kričal Mataj in se skobacal na noge. "Nikar mi ne sili doli v vas, koder so sami tvoji sovražniki! Nazaj, Dimka!"

Ali svojeglavna Dimka ni marala za te dobrohotne opomene. On je skočil za njo, toda na sredi griča se je spotaknil ob kamen in težko telebnil na tla.

Begunka je bila kmalu v vasi. Pred bajto obdvojele Kobacajev Mice so bila vrtna vratca odprta in predrzna buša je smelo lomastila na tuj svet. Kobacajeva Mica, vsa mrtva na salato berivko, jo je negovala malone na vseh gredicah. Pa tudi Dimki je bila jako po godu; slastno in hlastno jo je začela hrustati s pravo kravjo požrešnostjo. Vendar se ni gostila dolgo. Mica Kobacajka, drobna, krivogleda ženica z zakrivljenim nosom, s širokimi, tankimi ustnami in z ostnatim obradkom, je kmalu uzrla kosmato grešnico.

"Matajeva šavra, oh, oh!" je kričnila, se prijelja z obema rokama za pisano, pikasto ruto, zavozlano na tilniku in se podvizala na vrtec. "Le čakaj, mrha zanikarna, nemarna! Mi ne greš? Jaz ti jih že dam, jaz. Oh, moja berivka, moja berivka!"

Izruvala je medpotoma dolgo fiziološko iz rvave prsti, da bi kaznovala bušo. Zdajci je prisopihal tudi Matajev Matija, na kraj nesreče in proseče povzdignil svoj glas:

"Stoj, Mica Kobacajka! Kaj hočeš moji Dimki?"

Srdita vdova pa je cvilila v en dašek: "Moje berivke se je lotila nesramna pritepenka! Ubijem ti jo!"

"Oh, Mica Kobacajka, prizanesi moji Dimki! Dimka, reva, včas tudi rada sne kaj dobrega! Ne zameri ji!"

Hudi Mici pa te in take mile prošnje niso segle do srca. Kó je Dimka uganila sovražne namene razjarjene žene, je iznova vzdignila rep in jo ubrala prav mimo svojega zagovornika z nevarnega kraja. Mica pa, vsa rdeča od prehude jezice, je naskočila kravjega varuha. Kakor srednjeveški vitez svoj meč, tako je ona oberoč zavihтела svojo prekljo. Da bi otel svojo preljubo uro preteče nevarnosti, se je Mataj okrenil in ujel Kobacajkin buzdovan s svojo široko roko. In dočim se je ona penila od jeze in poizkušala, da bi mu izvila bat, jo je on miril in tolažil, rekoč:

"Ne bodi no taka, Mica! Nikar se ne jezi, no! Odpusti moji kravi in meni, obema! In spusti fiziološka! Kaj pa, ljuba Mica, če

bi ti bile berivko izpodjedle miši, ali če bi jo bile obrale gosence ali razkavali vrabci ali pobila toča? Zdaj je že, kar je, kajneda, Mica? Usmiljena bodi, dobrega srca in dobre volje, da te bo Bog vesel, Mica! In zakaj, Mica, tako naj te vprašam, zakaj nisi zaprla vrat?"

To ponižno vprašanje je še bolj podpihnilo in podnetilo plamen Kobacajkine ihte. Izprva jo je kar dejalo ob besedo; v kratkem pa se je zatogotila zubitim glasom:

"Zakaj pa ti nisi bolje pazil svoje šavre, zavaljuh leni, ki si bolj neumen kakor tvoje živinče! Oh, moja salata! Komaj sam sebi je more privoščiti človek, pa bi jo lizkarila krava?"

"Spusti fiziološko!" je prosil Matajev Matija. "Slišiš, Mica? Še zlomiš jo — že poka! Potle bo škoda še večja. Miruj. Bodi v spet prijatelja!"

"Molči in drugič bolje čuvaj mrho kravjo! Kolikokrat ti je že zbežljala!"

"I saj bi ti tudi, Mica, če bi bila Dimka. Krave so že take, kaj hočemo. Vsaka krava rada malo pobežlja, če je zdrava. Če pa ni zdrava, se pa klavarno drži in se ne zmeni za nič in ne zbežlja za živiga vraga! Moja Dimka je zdrava; zato zbežlja, kadar le more!"

"Kaj mi čenčaš tukaj!" je hrepela Kobacajka. "Tvoja razuzdana krava utegne pohujšati še druge, da bodo silile na vrtove. Pa jo še zagovarjaš, ti osele! Fej! Sram te bodi!"

Ko je Mataj uvidel, da ne zaleže nobena lepa beseda nič, ni več čakal in ni rekel več ne bev, ne mev, ampak je tiho iztegnil svoja krivoljasta kolepa in ubežal za Dimko. Jezava Mica mu je žugala s svojim bojnim batom in razgrajala za njih s prijaznim sodelovanjem glasnih Telebanovčkov in Telebanovčic, ki so doma platno prodajali in se izza plotov in oglov pačili dolginu.

Mataj je došel kravo, ko se je mirno napajala ob potoku.

"Dimka, to pravzaprav ni bilo lépo!" jo je grajal in zagrabil za konop. "Taga ne smeš več! Tepen bi bil kmalu zavoljo tebe, več? Le doma se pasi, doma, in tlede okoli malo poskakaj zavoljo preljubega zdravja, tujo berivko pa pusti pri miru! Uživaj jo Mica Kobacajka sama, Bog ji jo blagoslovi stokrat!"

Gnal je kravo na svoj griček, jo privezal ob češnjo, sam pa sedel pod senčnat oreh na klop, kjer so njegov oče svoje dni ba je tako uspešno goljufali sitne komarje.

"Da ji le ne bi škodovala jeza, Kobacajki!" si je mislil. "Huda je pa, huda, da! Dobra bi bila za na vojsko! Ugnala bi vse sovražnike v kozji rog s svojo fiziološko, celo pesoglavce, če jih je res kaj na svetu, he he!"

Dimka se je mirno pasla okoli drevesa, Mataj pa se je domislil berača in risa. Dolgo je premeval to kočljivo stvar in preudarjal, ali bi šel hudobca klicati ali bi se rajši potuhnil.

"Kaj pa ti praviš, prijateljica?" je vprašal, napornega razglabljanja sit, naposled Dimko. "Ali naj grem v ris ali ne?"

Dimki je nagajala nadležna, debela muha okoli oči in ušes, zato je stresla svojo glavo.

"Odkimala mi je!" se je obradovat in si oddalnil globoko. "Prav imaš, ljuba moja! Kaj bi hodil dražiti nevarnega peklenščaka! Še Bog, da pusti zlomek mene lepo pri miru, he he! Ne pojdem v ris, ne! Saj mi ni treba hoditi! Rekel sem le Hudo-pisku, da pojdem, pa nikomur drugemu. Dobro. Se pa skrivam špehomalhu, da me ne najde, do se vrne. Potle naj me pa le išče in išče bernjavs, kolikor hoče. He he, ne izvoha me, in če se postavi na glavo! Pa pojdi on sam v ris! V Ljubljano pa že grem, v Ljubljano, da kupim Zagorjanovi Anki prav lepo pisano ruto. Tako storim, pa bo, he he!"

Odvezal je kravico in jo odgnal v kravjak. V veži si je nacepil trsak, zakuril in si skuhal ajdovih žgancev; prinesel si je še latvico kislega mleka in kosil hitreje nego navadno.

## RAZNOTEROSTI

Številne nesreče.

Številka 13 je že od prastarih časov sem na slabem glasu. Nekateri so mislili, da pride to od Kristusa in njegovih 12 apostolov, skupaj 13. A umrl ni samo Judež, umrl je tudi Odršečnik. Z razlago srečnih in nesrečnih števil se je pečala že grška šola Pitagorejev, pa tudi židovski Talmud. Ta ne mara številke 2, 4, 6 itd., se jih kar boji, srečne so mu pa številke 1, 3, 5 itd. Seveda je za zločince včasih to zanič; če je kdo v Indiji kaj hudega zagrešil, mu jih niso našteali 100, ker pomeni to nesrečo, temveč 101. Zanj seveda tudi 101 ni bilo nič kaj srečnega. Iz tega strahu pred 2, 4 itd. si razlagamo tudi 101 strel ob slavnostih, zakup na 99 let, kakor so ga imeli na primer Evropejci na Kitajskem, tisoč in ena noč v orientalskih pravljicah itd. Kako potem to, da je številka 13 tako nesrečne? Pravijo, da zato, ker sestoji iz 2 krat 2 in 3 krat 3, torej iz prvih dveh kvadratnih števil.

Kako se smejemo?

Neki modrijan, ki je imel preveč časa, je študiral smejanje ljudi in pravi, da iz smejanja lahko sklepamo na značaj dotičnega. Kdor se smeja na a, tisti je dober in odkrit človek, zvest prijatelj, zadovoljen, gibljiv, a tudi muhast in spremenljiv. Onih, ki se smejejo na e se moramo varovati, so hladnokrvni in otroci in nekaj skritega je v njih. Otroci se smejejo večinoma na i; in odrasli, ki se tako smejejo, so si ohranili vse svoje otroške lastnosti; neodložni so, plašljivi, ljubeznivi, dostojni, niso egoisti in radi pomagajo, pa tudi niso energični in delavni. Smejanci na o si znajo pomagati, se ne menijo za mnenje drugih, gredo neomajno po svoji poti naprej in postanejo veščidel bogatini in ugledni. Samozavestni so in plemeniti, lahko se zaneses nanje, čeprav iščejo v prvi vrsti svojo korist. Najmanj simpatični so tisti, ki se smejejo na u; nimajo nobenega smisla za kakšno šolo, so sami zase, zmeraj kaj premisslujejo, in ne vemo

kam bi jih dejali. Sicer se pa itak malo smejejo.

Sedaj naj pa vsak sam sebe pršetudira in premisli; in če vidi, da se smeje na u, naj gre vase in naj se smeje odslej na o; pa bo bogat in ljudje ga bodo spoštovali in radi imeli. (Ta modrijan, ki je to pogruntal, se gotovo smeje na u.)

Faraonski telefon.

Francoski listi poročajo, da je Faraon Tutankamen postal tako moderen, kakor še noben njegov prednik. Tutankamnov grobnico obiskuje nešteto ljudi. Vsake hoče videti mesto, kjer so stari Egipčani pokopali svojega velikega poglavarja. Egipčanska vlada je morala napeljati električno železnico od Luksorja do Doline kraljev. Na grobnici Tutankamnovi stoji telefon v posebni celici, odkoder obiskovalci počivališča egipčanskega kralja kličejo na vse strani sveta. Dolino kraljev obiskujejo ljudje iz vseh dežel tako številno, da je Tutankamnova grobnica postala nevaren konkurent mestoma Herkulanum in Pompeji, ki danes niti od daleč ne budita zanimanja tako, kakor počivališče starih faraonov.

SPOMINI.

Spomini iz dobe otroške moje. Zapuščajo me, ker leta beže; Le božično veselje izza onih dni Zvonjenje in petje spomin še drži.

Ko družina molila vsa je na glas. Obračala k jaslicam v kot svoj obraz.

Ko v srcu je bilo skrivnostno sladko.

Ker Dete prihajalo je na zemljo.

Zopet se zvon bo kmalu oglašil. Na sveti večer v cerkev bo vabil. In marsikateri mel letom zaspan. Se bo prebudil se zvonu odzval.

Božični zvonovi spomine bude. Na starše, ki morda v grobu že spe.

Na brate in sestre, ko skupaj smo bli. V letih otroških brez solz in skrbi.

Anton Okolish.

ŠIRITE LIST EDINOST

## KAKŠNA PRAVILA IMA VAŠE DRUŠTVO?

Takšne kaj ne, kakršne ste na letni seji sprejeli!

KAM JIH BOSTE DALI PA TISKATI?

Ste že tudi to odločili?

AKO ŠE NISTE,

tedaj pišite nam po ceno.

NAŠA TISKARNA



izdeluje tiskarska dela lično in točno. Že na stotine slovenskih in hrvatskih društev smo zadovoljili in zakaj ne bi še Vas?

Vsem cenjenim društvam se priporočamo, za vsakovrstne tiskovine, kot pisemski papir in kuverte z naslovji v vseh velikostih in različnih barvah.

Prav tako se priporočamo tudi posameznikom, trgovcem in obrtnikom, da se spomnijo nas, kadar potrebujejo kako tiskarsko delo.

Zmerno ceno, lično in točno narejeno delo jamčimo vsakomur!

TRGOVCI IN OBRТNIKI

ALI ŽE VESTE?

da ni businessa, če se ne oglaš. Kako naj ljudje pridejo k vam, če ne vedo za Vas? Poslužite se v tem oziru lista

EDINOST

ki zahaja v vse slovenske naselbine v Ameriki. Vsak katoliški Slovenec ga čita in je nanj naročen.

Oglašanje v našem listu je vspešno. Poskusite in prepričajte se!

Enako se priporočamo tudi cenjenim društvom, da se ob priliki prireditve spomnijo na naš list in objavijo v njem svoj oglas, ki jim bo mnogo koristil.

Vsa naročila pošiljajte na:

TISKOVNO DRUŠBO EDINOST

1849 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

## Vi boste nam hvaležni za velike ponudbe PRI POVRŠNIH SUKNJAH!



Prav tako za ponudbe pri oblekah z dvojnimi hlačami, ki jih imamo v zalogi v vseh modah in velikostih, za može in fante v vseh barvah najboljše narejene v velikosti do 52 nastavljene po zmerni ceni od

\$25.00 — \$30.00

\$35.00 — \$40.00

in višje.

Nič ne de, kako daleč živite od naše trgovine, vedno se bo vam splačalo priti pogledati našo trgovino in naše blago.

Pridite in oglejte si naše ponudbe!

V torek, četrtek in soboto imamo odprto zvečer. Ob nedeljah imamo odprto našo trgovino dopoldne.



JELINEK & MAYER, LASTNIKA,

1800—1808 Blue Island Ave., Cor. 18th Street.

## Slovenska Laundrija v Chicago.

Slovenskim družinam v naselbini naznanjam, da obratujem lastno pralnico, kjer peremo vsakovrstno perilo. — Delo dobro in za vsakogar zadovoljivo. — Kadarkoli imate kako perilo za pranje pokličite nas po telefonu, da pridemo po perilo na Vaš dom. Perilo Vam pripeljemo, ko ga operemo zopet nazaj na Vaš dom.

Kadarkoli imate kako perilo ne pozabite na lastno slovensko pralnico!

Park View Wet Wash Laundry Co.

ŠTEFAN HORVATH, lastnik.

1501 — So. California Ave.

Tel.: Rockwell 1230.